ECLI:LV:ZRT:2023:0727.11210030122.5.S
Krimināllieta Nr. 11210030122
Lietvedības Nr. K73-0332-23/33

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jēkabpilī 2023. gada 26. jūlijā

Zemgales rajona tiesa,
tiesnese Lilita Bārbale,
piedaloties prokuroram Jānim Ukrim,
aizstāvim Zigurdam Brokam, juridiskās palīdzības sniedzējai, zvērinātai advokātei Annai Norei,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 168.[1] panta.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar Zemgales rajona tiesas 2022. gada 17. februāra lēmumu lietā Nr. 3-12/11910-21 /pers. B/ noteikti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, tostarp: aizliegums atrasties mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. C/, tuvāk par 100 metriem, mājokļa adrese: /adrese A/; aizliegums satikties ar /pers. C/ un personām, kas ar viņu ir cieši saistītas - /pers. D/ un /pers. E/, un uzturēt ar viņiem fizisku vai vizuālu saskari; aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /pers. C/ un ar personām, kas ar viņu cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/; aizliegums, izmantot citu personu starpniecību, organizēt satikšanos vai jebkāda veida sazināšanos ar /pers. C/ un ar personām, kas ar viņu ir cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/; aizliegums izmantot /pers. C/ personas datus.

Ar minēto tiesas lēmumu /pers. B/ iepazīstināts 2022. gada 18. februārī.

Neskatoties uz tiesas noteiktajiem aizliegumiem, zinot par krimināltiesību to nepildīšanas gadījumā, laika periodā no 2022. gada 18. februāra līdz 2022. gada 23. februārim /pers. B/ no savā lietošanā esošā mobilā tālruņa apzināti ne mazāk kā 10 reizes zvanīja uz /pers. C/ lietošanā esošo tālruni, tādā veidā pārkāpjot aizliegumu jebkurā veidā sazināties ar /pers. C/.

Ar šādām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[2] /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar Zemgales rajona tiesas 2022. gada 17. februāra lēmumu lietā Nr. 3-12/11910-21 /pers. B/ noteikti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, tostarp: aizliegums atrasties mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. C/, tuvāk par 100 metriem, mājokļa adrese: /adrese A/; aizliegums satikties ar /pers. C/ un personām, kas ar viņu ir cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/, un uzturēt ar viņiem fizisku vai vizuālu saskari; aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /pers. C/ un ar personām, kas ar viņu cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/; aizliegums, izmantot citu personu starpniecību, organizēt satikšanos vai jebkāda veida sazināšanos ar /pers. C/ un ar personām, kas ar viņu ir cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/; aizliegums izmantot /pers. C/ personas datus.

Ar minēto tiesas lēmumu /pers. B/ iepazīstināts 2022. gada 18. februārī.

Neskatoties uz tiesas noteiktajiem aizliegumiem, zinot par krimināltiesību to nepildīšanas gadījumā, 2022. gada 1. martā ap plkst. 13.30 /pers. B/ ieradās /pers. C/ darba vietā "/Nosaukums A/" tirdzniecības centrā "/Nosaukums B/", /adrese B/, zinot, ka /pers. C/ atrodas darba vietā, sauca /pers. C/, agresīvi kliedza uz /pers. C/, tādā veidā pārkāpjot aizliegumu satikties ar /pers. C/ un uzturēt ar viņu fizisku vai vizuālu saskari.

Ar šādām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[3] /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar Zemgales rajona tiesas 2022. gada 17. februāra lēmumu lietā Nr. 3-12/11910-21 /pers. B/ noteikti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, tostarp: aizliegums atrasties mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. C/, tuvāk par 100 metriem, mājokļa adrese: /adrese A/; aizliegums satikties ar /pers. C/ un personām, kas ar viņu ir cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/, un uzturēt ar viņiem fizisku vai vizuālu saskari; aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /pers. C/ un ar personām, kas ar viņu cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/; aizliegums, izmantot citu personu starpniecību, organizēt satikšanos vai jebkāda veida sazināšanos ar /pers. C/ un ar personām, kas ar viņu ir cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/; aizliegums izmantot /pers. C/ personas datus.

Ar minēto tiesas lēmumu /pers. B/ iepazīstināts 2022. gada 18. februārī.

Neskatoties uz tiesas noteiktajiem aizliegumiem, zinot par krimināltiesību to nepildīšanas gadījumā, 2022. gada 15. martā ap plkst. 8.00 /pers. B/ /adrese C/, nama pagalmā piebrauca pie /pers. C/ ar automašīnu "*Volvo V70*", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, izkāpa no tās, piegāja pie /pers. C/ un uzsāka ar viņu sarunu, tādā veidā pārkāpjot aizliegumu satikties ar /pers. C/ un uzturēt ar viņu fizisku vai vizuālu saskari.

Ar šādām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[4] /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar Zemgales rajona tiesas 2022. gada 17. februāra lēmumu lietā Nr. 3-12/11910-21 /pers. B/ noteikti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, tostarp: aizliegums atrasties mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. C/, tuvāk par 100 metriem, mājokļa adrese: /adrese A/; aizliegums satikties ar /pers. C/ un personām, kas ar viņu ir cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/, un uzturēt ar viņiem fizisku vai vizuālu saskari; aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /pers. C/ un ar personām, kas ar viņu cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/; aizliegums, izmantot citu personu starpniecību, organizēt satikšanos vai jebkāda veida sazināšanos ar /pers. C/ un ar personām, kas ar viņu ir cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/; aizliegums izmantot /pers. C/ personas datus.

Ar minēto tiesas lēmumu /pers. B/ iepazīstināts 2022. gada 18. februārī.

Neskatoties uz tiesas noteiktajiem aizliegumiem, zinot par krimināltiesību to nepildīšanas gadījumā, 2022. gada 29. martā ap plkst. 8.00 /pers. B/ /adrese D/, pie veikala "/Nosaukums C/", satvēra /pers. C/ aiz rokas un centās apķert, tādā veidā pārkāpjot aizliegumu satikties ar /pers. C/ un uzturēt ar viņu fizisku vai vizuālu saskari

Ar šādām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[5] /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar Zemgales rajona tiesas 2022. gada 17. februāra lēmumu lietā Nr. 3-12/11910-21 /pers. B/ noteikti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, tostarp: aizliegums atrasties mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. C/, tuvāk par 100 metriem, mājokļa adrese: /adrese A/; aizliegums satikties ar /pers. C/ un personām, kas ar viņu ir cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/, un uzturēt ar viņiem fizisku vai vizuālu saskari; aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /pers. C/ un ar personām, kas ar viņu cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/; aizliegums, izmantot citu personu starpniecību, organizēt satikšanos vai jebkāda veida sazināšanos ar /pers. C/ un ar personām, kas ar viņu ir cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/; aizliegums izmantot /pers. C/ personas datus.

Ar minēto tiesas lēmumu /pers. B/ iepazīstināts 2022. gada 18. februārī.

Neskatoties uz tiesas noteiktajiem aizliegumiem, zinot par krimināltiesību to nepildīšanas gadījumā, 2022. gada 30. martā ap plkst. 10.00 /pers. B/ /adrese E/ piebrauca pie /pers. C/ ar automašīnu "*Volvo V70*", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, un uzsāka ar viņu sarunu, tādā veidā pārkāpjot aizliegumu satikties ar /pers. C/ un uzturēt ar viņu fizisku vai vizuālu saskari.

Ar šādām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[6] /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar Zemgales rajona tiesas 2022. gada 17. februāra lēmumu lietā Nr. 3-12/11910-21 /pers. B/ noteikti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, tostarp: aizliegums atrasties mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. C/, tuvāk par 100 metriem, mājokļa adrese: /adrese A/; aizliegums satikties ar /pers. C/ un personām, kas ar viņu ir cieši saistītas - /pers. D/ un /pers. E/, un uzturēt ar viņiem fizisku vai vizuālu saskari; aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /pers. C/ un ar personām, kas ar viņu cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/; aizliegums, izmantot citu personu starpniecību, organizēt satikšanos vai jebkāda veida sazināšanos ar /pers. C/ un ar personām, kas ar viņu ir cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/; aizliegums izmantot /pers. C/ personas datus.

Ar minēto tiesas lēmumu /pers. B/ iepazīstināts 2022. gada 18. februārī.

Neskatoties uz tiesas noteiktajiem aizliegumiem, zinot par krimināltiesību to nepildīšanas gadījumā, 2022. gada 27. aprīlī ap plkst. 8.40 /pers. B/ ieradās /adrese A/, un uzsāka sarunu ar /pers. C/ pie dzīvokļa ārdurvīm un loga, tādā veidā pārkāpjot aizliegumu satikties ar /pers. C/ un uzturēt ar viņu fizisku vai vizuālu saskari, kā arī aizliegumu atrasties mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. C/, tuvāk par 100 metriem, mājokļa adrese:/adrese A/.

Ar šādām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[7] /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar Zemgales rajona tiesas 2022. gada 17. februāra lēmumu lietā Nr. 3-12/11910-21 /pers. B/ noteikti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, tostarp: aizliegums atrasties mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. C/, tuvāk par 100 metriem, mājokļa adrese: /adrese A/; aizliegums satikties ar /pers. C/ un personām, kas ar viņu ir cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/, un uzturēt ar viņiem fizisku vai vizuālu saskari; aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /pers. C/ un ar personām, kas ar viņu cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/; aizliegums, izmantot citu personu starpniecību, organizēt satikšanos vai jebkāda veida sazināšanos ar /pers. C/ un ar personām, kas ar viņu ir cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/; aizliegums izmantot /pers. C/ personas datus.

Ar minēto tiesas lēmumu /pers. B/ iepazīstināts 2022. gada 18. februārī.

Neskatoties uz tiesas noteiktajiem aizliegumiem, zinot par krimināltiesību to nepildīšanas gadījumā, 2022. gada 24. jūnijā ap plkst. 13.10, /adrese I/, kad /pers. C/, pamanījusi /pers. B/, skrēja no tā prom, /pers. B/ panāca /pers. C/, bet, kad tā pašaizsardzības nolūkā iepūta /pers. B/ sejā gāzes baloniņa saturu, satvēra /pers. C/ aiz rokas, atņēma gāzes baloniņu un tā saturu iepūta /pers. C/ sejas un kakla rajonā, kā arī saskrāpēja /pers. C/ labo vaigu, tādā veidā pārkāpjot aizliegumu satikties ar /pers. C/ un uzturēt ar viņu fizisku vai vizuālu saskari.

Ar šādām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[8] /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar Zemgales rajona tiesas 2022. gada 17. februāra lēmumu lietā Nr. 3-12/11910-21 /pers. B/ noteikti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, tostarp: aizliegums atrasties mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. C/, tuvāk par 100 metriem, mājokļa adrese: /adrese A/; aizliegums satikties ar /pers. C/ un personām, kas ar viņu ir cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/, un uzturēt ar viņiem fizisku vai vizuālu saskari; aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /pers. C/ un ar personām, kas ar viņu cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/; aizliegums, izmantot citu personu starpniecību, organizēt satikšanos vai jebkāda veida sazināšanos ar /pers. C/ un ar personām, kas ar viņu ir cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/; aizliegums izmantot /pers. C/ personas datus.

Ar minēto tiesas lēmumu /pers. B/ iepazīstināts 2022. gada 18. februārī.

Neskatoties uz tiesas noteiktajiem aizliegumiem, zinot par krimināltiesību to nepildīšanas gadījumā, 2022. gada 25. jūnijā ap plkst. 11.20 /pers. B/ /adrese J/, netālu no autobusu pieturas "/Nosaukums D/", piebrauca pie /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ ar automašīnu "*Volvo V70*", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, un uzsāka sarunu ar /pers. D/ caur atvērto automašīnas logu, tādā veidā pārkāpjot aizliegumu satikties ar /pers. C/ un ar personām, kas ar viņu cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/, un uzturēt ar viņiem fizisku vai vizuālu saskari.

Turpinot savas noziedzīgās darbības, /pers. B/ 2022. gada 25. jūnijā ap plkst. 11.30 ieradās pie veikala "/Nosaukums E/" /adrese H/, piegāja klāt pie /pers. D/ un /pers. C/ un uzsāka sarunu ar /pers. D/, tādā veidā pārkāpjot aizliegumu satikties ar /pers. C/ un ar personām, kas ar viņu cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/, un uzturēt ar viņiem fizisku vai vizuālu saskari.

Ar šādām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

[9] Apsūdzētais/pers. B/ nav ieradies uz tiesas sēdēm 2023. gada 10. janvārī, 26. janvārī, kā arī 17. aprīlī un 27. jūlijā. Visos norādītajos gadījumos tiesa atzinusi apsūdzētā neierašanos par neattaisnojošu, sakarā ar ko tikuši pieņemti lēmumi par viņa nogādāšanu uz tiesu piespiedu kārtā, proti ticis piemērots procesuālais piespiedu līdzeklis, saskaņā ar kriminālprocesa likuma 242. panta pirmās daļas 3. punktu (3. sējuma 95., 102., 111. lapa).

Vienlaicīgi /pers. B/ tikuši nosūtīti paziņojumi par katru no tiesas sēdēm uz lietā norādīto dzīvesvietas adresi, kā arī uz apsūdzētā elektronisko adresi.

Apsūdzētais nav informējis tiesu par neierašanos attaisnojošiem iemesliem, ir saņemts Valsts policijas /amats/ /pers. J/ dienesta ziņojums, kurā

norādīts, ka izbraucot uz norādīto dzīvesvietu, pēc vairākkārtējas klauvēšanas neviens nav atvēris dzīvokļa durvis, tuvākie kaimiņi neko nav varējuši paskaidrot par apsūdzētā atrašanās vietu (3. sējuma 124. lapa).

Tiesa atzīst, ka no iepriekš norādītā policijas ziņojuma, kā arī no tā, ka apsūdzētais atkārtoti tiesai nesniedz nekādu informāciju par sevi un arī bez attaisnojoša iemesla nav ieradies jau uz četrām tiesas sēdēm, secināms, ka /pers. B/ ļaunprātīgi izvairās no savu procesuālo pienākumu pildīšanas, kā arī ir secināms, ka apsūdzētais šādā veidā ir paudis savu attieksmi par piedalīšanos tiesas sēdē.

[10] Kriminālprocesa likuma 464. panta pirmā daļa noteic, ka krimināllietu bez apsūdzētā piedalīšanās var iztiesāt par kriminālpārkāpumu [..], ja apsūdzētais atkārtoti bez attaisnojoša iemesla neierodas uz tiesas sēdi [..].

Krimināllietu var iztiesāt, ja tiesas sēdē piedalās aizstāvis.

Ievērojot, ka Krimināllikuma 168.[1] pants (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2023. gada 14. jūlijam) atbilstoši Krimināllikuma 7. panta otrajai daļai klasificējas kā krimināpārkāpums, jo sankcijā paredzēts īslaicīgas brīvības atņemšanas sods un citi vieglāki sodi, tad tiesa atzīst, ka nepastāv juridiski šķēršļi lietas iztiesāšanai bez apsūdzētā piedalīšanās, kā to lūdza prokurors un kam piekrita arī aizstāvis un juridiskās palīdzības sniedzēja cietušajai.

[11] Sakarā ar to, ka tiesā saņemts /pers. K/, kura ir bojā gājušās cietušās /pers. C/ radiniece, iesniegums (3. sējuma 118. lapa), kurā /pers. K/ lūdz viņu atzīt par cietušo izskatāmajā krimināllietā, norādot, ka vienīgie vēl palikušie tuvinieki bojā gājušajai cietušajai /pers. C/ ir māte /pers. L/, kura pēc meitas noslepkavošanas ir nonākusi psihiatriskajā slimnīcā un divi nepilngadīgi bērni, tad citu personu, kuras varētu pārstāvēt /pers. C/ intereses krimināprocesā nav.

/pers. K/ norāda arī to, ka viņa ar bāriņtiesas lēmumu ir iecelta par mazgadīgā /pers. D/ aizbildni, bet nepilngadīgā /pers. E/ tiesisko interešu pārstāvībai bērna tēvs /pers. M/ viņai izsniedzis notariāli apstiprinātu ģenerālpilnvaru.

Minētā iesnieguma sakarā tiesa lēma par /pers. K/ atzīšanu par cietušo krimināprocesā kā cietušas /pers. C/ tiesību pārņēmēju, kā arī lēma par juridiskās palīdzības sniedzēja cietušajai pieaicināšanu.

No prokurora un aizstāvja puses iebildumi pret /pers. K/ atzīšanu par cietušo krimināprocesā, netika celti.

Arī Kriminālprocesa likuma 95. panta trešā daļa noteic, ka ja persona mirusi, cietušais krimināprocesā var būt kāds no miruša tuviniekiem.

Savukārt Kriminālprocesa likuma 96. pants noteic kārtību kādā personu atzīst par cietušo, proti, jābūt pašas personas piekrišanai, lūgums iztiesāšanas laikā tiesai jāizlemj līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai.

Līdz ar minēto tiesa nesaskatīja juridiskus šķēršļus /pers. K/ atzīšanai par cietušo izskatāmajā krimināprocesā.

[12] No lietas materiāliem redzams, ka /pers. B/ savu attieksmi pret apsūdzību un vainu viņam celtajā apsūdzībā pirmstiesas izmeklēšanas laikā ir atteicies paust (3. sējuma 13., 49., 61. lapa), kā arī nav sniedzis lietā liecības.

[13] Apsūdzētā aizstāvis Z. Broks saistībā ar Kriminālprocesa likuma 489. panta pirmajā daļā noteikto par pieteikuma iesniegšanu ar lūgumu aicināt uz tiesas sēdi konkrētas nopratināmas personas, norāda, ka uz tiesas sēdi nav nepieciešams aicināt nevienu nopratināmo personām (3. sējuma 116. lapa).

[14] Izvērtējusi visus krimināprocesā iegūtos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa atzīst, ka krimināprocesā nepastāv saprātīgas šaubas par apsūdzētā /pers. B/ vainīgumu attiecībā uz apsūdzībā norādītajiem noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas faktiskajiem apstākļiem, no kuriem ir secināms, ka apsūdzētais ļaunprātīgi nav pildījis tiesas nolēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, jeb izdarījis astoņus noziedzīgus nodarījumus, par kuriem paredzēta krimināatbildība Krimināllikuma 168.[1] pantā.

[15] Ar Zemgales rajona tiesas 2022. gada 17. februāra lēmumu lietā Nr. 3-12/11910-21 pierādīts, ka ar šo lēmumu ticis apmierināts /pers. C/ pieteikums par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, nosakot atbildētājam /pers. B/ pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļus, tostarp:

- aizliegumu atrasties mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. C/,- /adrese A/, tuvāk par 100 metriem;
- aizliegumu satikties ar /pers. C/ un ar personām, kas ar viņu ir cieši saistītas – nepilngadīgajiem /pers. D/ un /pers. E/, un uzturēt ar viņiem fizisku vai vizuālu saskari;
- aizliegumu jebkurā veidā sazināties ar /pers. C/ un ar personām, kas ar viņu ir cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/;
- aizliegumu izmantot citu personu starpniecību, organizēt satikšanos vai jebkāda veida sazināšanos ar /pers. C/ un ar personām, kas ar viņu ir cieši saistītas – /pers. D/ un /pers. E/;
- aizliegums izmantot /pers. C/ personas datus.

Ar minēto lēmumu /pers. B/ ticis iepazīstināts 2022. gada 18. februārī, kad viņam ticis izsniegts lēmuma noraksts pret parakstu, kas fiksēts civillietas uzziņas lapā Zemgales rajona tiesā (2. sējuma 208. - 209. lapa).

Ar šo pašu lēmumu nolemts brīdināt apsūdzēto, ka policija veiks lēmuma izpildes kontroli, un, ja lēmums netiks pildīts labprātīgi, viņš būs atbildīgs saskaņā ar Krimināllikumu (1. sējumā 80. - 82. lapa).

[16] Apsūdzētā vainīgums lēmumā par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteiktā aizlieguma – jebkādā veidā sazināties ar /pers. C/ – ļaunprātīgā pārkāpšanā, kas saskaņā ar apsūdzību noticis laika periodā no 2022. gada 18. februāra līdz 2022. gada 23. februārim, pierādīts ar /pers. C/ iesnieguma protokolā norādītajām ziņām un viņas liecībās fiksētajām ziņām par to, ka šajā laikā /pers. B/ vairākas reizes mēģinājis sazvanīt un sūtījis īsziņas, par ko /pers. C/ lietā iesniegusi sarakstes kopijas no "*WhatsApp*" aplikācijas (1. sējuma 11. - 31., 33. - 34., 36., 37. - 38. lapa).

[16.1] No mobilo sakaru operatora sniegtās informācijas redzams, ka norādītajā laikā tikuši fiksēti zvani no /pers. B/ rīcībā esošajiem tālruņa numuriem, no kuriem viens ir SIA "/Nosaukums H/" tālruņa numurs, bet otrs ir viņa paša Valsts policijas /amats/ /pers. P/ norādītais telefona numurs (1. sējuma 53. - 56. lapa).

[16.2] Minēto savā liecībā apstiprina arī lieciniece /pers. P/, norādot, ka telefona numuru /numurs A/ norādījis pats apsūdzētais, kā numuru, pa kuru var ar viņu sazināties, savukārt uzskaites žurnālā bijis fiksēts arī otrs telefona numurs /numurs B/ (2. sējuma 199. lapa).

Tiesa atzīst, ka tādējādi ir pierādīts /pers. B/ vainīgums noziedzīga nodarījuma izdarīšanā par kuru paredzēta krimināatbildība pēc Krimināllikuma 168.[1] panta, kas izdarīts laika periodā no 2022. gada 18. līdz 23. februārim un ar ko ļaunprātīgi pārkāpts ar tiesas lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību lēmumā noteiktais ierobežojums – aizliegums jebkādā veidā sazināties ar /pers. C/.

[17] Apsūdzētā vainīgums lēmumā par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteiktā aizlieguma – satikties un uzturēt ar /pers. C/ vizuālu vai fizisku saskari –ļaunprātīgā pārkāpšanā, kas saskaņā ar apsūdzību noticis 2022. gada 1. martā, pierādīts ar /pers. C/ liecībām par to, ka /pers. B/, neraugoties uz tiesas noteikto aizliegumu, 1. martā ieradies viņas darba vietā "/Nosaukums A/", kura atrodas turdzniecības centrā "/Nosaukums B/", kur centies ar viņu sazināties, bijis agresīvs un kliedzis uz viņu, ka esot nozagusi bērnu. Viņai bijis bail un esot ieslēgusies tualetā (2. sējuma 112. lapa).

[17.1] Minēto faktu savās liecībās apstiprina arī lieciniece /pers. R/, kura liecinājusi, ka arī strādājot tajā pat aptiekā un atceroties, ka, iespējams, 1. martā atnācis vīrietis, par kuru pēc tam uzzinājusi, ka tas ir /pers. B/, kurš visādi slikti izteicies par /pers. C/, apsaukājis arī pārējos aptiekas darbiniekus. Viņai pat liekoties, ka /pers. B/ tajā dienā nācias vairākas reizes, izbļāvies un gājis prom un pēc laika nācis atkal (2. sējuma 113. lapa).

[17.1.1] Lieciniece atpazinusi apsūdzēto /pers. B/ pēc fotogrāfijām 2022. gada 1. aprīlī, kā to vīrieti, kurš nācis uz aptieku un apsaukājis /pers. C/

un pārējos aptiekas darbiniekus (2. sējuma 115. - 116. lapa).

[17.2] Par šo notikumu /pers. C/ rakstījuis iesniegumu policijai (2. sējuma 119. lapa), sakarā ar ko ticis uzsākts administratīvā pārkāpuma process par to, ka /pers. B/ 2022. gada 1. martā aptiekā "/Nosaukums A/" tirdzniecības centrā "/Nosaukums B/" veicis huligāniskas darbības – aptiekā skaļi bļaustījies un agresīvi uzvedies, ar ko traucējis aptiekas darbu, pārkāpjot vispārpieņemtās uzvedības normas un sabiedrisko kārtību, par ko 2022. gada 18. jūlijā pieņemts lēmums par 100 *euro* naudas soda piemērošanu /pers. B/ (2. sējuma 120. - 127. lapa).

Tiesa atzīst, ka tādējādi ir pierādīts /pers. B/ vainīgums noziedzīga nodarījuma izdarīšanā par kuru paredzēta krimināLartbildība pēc Krimināllikuma 168.[1] panta, kas izdarīts 2022. gada 1. martā ap plkst. 13.30 "/Nosaukums A/" telpās /adrese B/, ar ko ļaunprātīgi pārkāpts ar tiesas lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteiktais ierobežojums – aizliegums satiktiesa ar /pers. C/ un uzturēt ar viņu fizisku vai vizuālu saskari.

[18] Apsūdzētā vainīgums lēmumā par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteiktā aizlieguma – satikties un uzturēt ar /pers. C/ vizuālu vai fizisku saskari – ļaunprātīgā pārkāpšanā, kas saskaņā ar apsūdzību noticis 2022. gada 15. martā, pierādīts ar /pers. C/ iesnieguma protokolā norādītajām ziņām un viņas liecībā fiksētajām ziņām, no kurām zināms, ka apsūdzētais 15. martā viņu sameklējis /adrese C/ mājas pagalmā, kur piebraucis ar automašīnu "*Volvo*", izkāpis no tās un uzsācis ar viņu sarunu, no kuras centusies izvairīties un nav vēlējusies runāt ar /pers. B/ (2. sējuma 129., 131. lapa).

Tiesa uzskata, ka nav pamata apšaubīt cietušās /pers. C/ šo konkrēto liecību, turklāt paša apsūdzētā sistemātiskā rīcība, kas vienmozīmīgi vērsta uz noteikto ierobežojumu pārkāpšanu, kas tiek darīts visdažādākajos veidos, kas saistībā ar citiem lietā konstatētajiem faktiem izslēdz jebkādas saprātīgas šaubas /pers. B/ vainīgumu šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krfiminālikuma 168.[1] panta.

[19] Apsūdzētā vainīgums lēmumā par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteiktā aizlieguma – satikties un uzturēt ar /pers. C/ vizuālu vai fizisku saskari –ļaunprātīgā pārkāpšanā, kas saskaņā ar apsūdzību noticis 2022. gada 29. martā, pierādīts ar /pers. C/ iesnieguma protokolā norādītajām ziņām un viņas liecībā fiksētajām ziņām par to, ka /pers. B/ 29. martā ap plkst. 8.00, kad vedusi dēlu uz bērnu dārzu un gājusi kopā ar savu māti /pers. L/, viņu panācis apsūdzētais un saķēris aiz rokas un centies apņemt, uz ko izrāvusies un teikusi, ka lai iet prom, jo viņš nedrīkst tuvoties. To visu redzējusi arī viņas māte, kā arī kaimiņš, kurš braucis garām ar savu automašīnu un apstājies, lai viņas varētu tajā iekāpt (2. sējumā 140., 142. - 143. lapa).

[19.1] Minēto faktu apstiprina arī lieciniece /pers. L/, liecinot, ka /pers. B/ bija sekojis viņām, ķēris meitu aiz rokas, centies apķert, bet viņa rāvusies prom. Uz mājām viņas ar savu automašīnu aizvedis pazīstams vīrietis (2. sējuma 147. lapa).

[19.2] No liecinieka /pers. T/ liecībām zināms, ka 29. martā no rīta, kad nācis ārā no veikala "/Nosaukums I/", kas atrodas /adrese K/, izdzirdis sievietes kliedzienu "palīgā, liec mani mierā", ieraudzījis savu kaimiņieni /pers. C/ un /pers. B/, kurš viņu turējis aiz rokas un nav laidis vaļā (2. sējuma 148. - 149. lapa).

[19.3] Videoierakstā, kas pievienots lietas materiāliem, redzams, ka /pers. B/ atrodas /pers. C/ tiešā tuvumā (2. sējuma 145., 146. lapa).

Tiesa atzīst, ka tādējādi ir pierādīts /pers. B/ vainīgums noziedzīga nodarījuma izdarīšanā par kuru paredzēta krimināLartbildība pēc Krimināllikuma 168.[1] panta, kas izdarīts 2022. gada 29. martā ap plkst. 8.00 pie veikala /vieta/, ar ko ļaunprātīgi pārkāpts ar tiesas lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteiktais ierobežojums – aizliegums satikties ar /pers. C/ un uzturēt ar viņu fizisku vai vizuālu saskari.

[20] Apsūdzētā vainīgums lēmumā par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteiktā aizlieguma – satikties un uzturēt ar /pers. C/ vizuālu vai fizisku saskari –ļaunprātīgā pārkāpšanā, kas saskaņā ar apsūdzību noticis 2022. gada 30. martā, pierādīts ar /pers. C/ iesnieguma protokolā norādītajām ziņām un viņas liecībā fiksētajām ziņām par to, ka 30. martā ap plkst. 16.10, ejot no bērnu dārza /adrese L/, pa ceļam pie viņas ar automašīnu piebraucis apsūdzētais un sācis kaut ko runāt, saucis pie sevis dēlu. Lai izvairītos no /pers. B/, abi ar bērnu iegājuši /adrese E/ kāpņu telpā. No turienes redzējusi, ka /pers. B/ novieto savu automašīnu netālu no bērnu dārza un pats nāk uz kāpņu telpu, kurā atradusues viņa ar dēlu. Paraustījis durvis, bet tās nav atvērušās un tad viņš devies prom (2. sējuma 153., 155. lapa).

Tiesa atzīst, ka tādējādi ir pierādīts /pers. B/ vainīgums noziedzīga nodarījuma izdarīšanā par kuru paredzēta krimināLartbildība pēc Krimināllikuma 168.[1] panta, kas izdarīts 2022. gada 30. martā pie ēkas /adrese E/, ar ko ļaunprātīgi pārkāpts ar tiesas lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteiktais ierobežojums – aizliegums satiktiesa ar /pers. C/ un uzturēt ar viņu fizisku vai vizuālu saskari.

[21] Apsūdzētā vainīgums lēmumā par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteiktā aizlieguma – satikties un uzturēt ar /pers. C/ vizuālu vai fizisku saskari, kā arī aizlieguma atrasties mājoklim kurā pastāvīgi dzīvo /pers. C/, tuvāk par 100 metriem –/adrese A/ – , ļaunprātīgā pārkāpšanā, kas saskaņā ar apsūdzību noticis 2022. gada 27. aprīlī ap plkst. 8.40, pierādīts ar cietušās /pers. C/ iesnieguma protokolā norādītajām ziņām un viņas liecībā fiksētajām ziņām par to, ka no rīta, kad kopā ar māti un bērniem vēl atradusies savā dzīvesvietā, pie durvīm klauvējis un skaļi bļaustījies un lamājies bijušais vīrs /pers. B/. Viņš draudējis un prasījis, lai atdodot bērnu, taču viņa neesot neko atbildējusi un durvis vaļā arī neesot vērusi (2. sējuma 164., 165. lapa).

[21.1] /pers. B/ darbības un izteicieni fiksēti videoierakstā, kurš pievienots lietas materiāliem (2. sējuma 166., 167. lapa). Ierakstu ar savu mobilo telefonu veikusi cietusī /pers. C/, ierakstā fiksēts, ka /pers. B/ pieiet arī pie dzīvokļa loga, dauza ar roku pa stiklu, lamājas, grasās mest logā akmeni.

[21.2] Valsts policija s/amats/ /pers. S/ savā liecībā norādījusi, ka 2022. gada 27. aprīlī, kad /pers. B/ ticis no rīta aizturēts, ņemot vērā to, ka viņš no Valsts policijas puses neesot bijis iepazīstināts ar Zemgales rajona tiesas 2022. gada 17. februāra lēmumu par pagaidu aizsradzību pret vardarbību, tad esot to izdarījusi un apsūdzētais parakstījies par lēmuma saņemšanu, kā arī par to, ka tas viņam izskaidrots (2. sējuma 197., 198. lapa).

Tiesa atzīst, ka tādējādi ir pierādīts /pers. B/ vainīgums noziedzīga nodarījuma izdarīšanā par kuru paredzēta krimināLartbildība pēc Krimināllikuma 168.[1] panta, kas izdarīts 2022. gada 27. aprīlī ap plkst. 8.40 /adrese A/, ar ko ļaunprātīgi pārkāpti ar tiesas lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteiktie ierobežojumi – aizliegums satikties ar /pers. C/ un uzturēt ar viņu fizisku vai vizuālu saskari, kā arī aizliegums atrasties tuvāk par 100 metriem mājoklim /adrese A/, kur pastāvīgi dzīvo /pers. C/.

[22] Apsūdzētā vainīgums lēmumā par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteiktā aizlieguma – satikties un uzturēt ar /pers. C/ vizuālu vai fizisku saskari – ļaunprātīgā pārkāpšanā, kas saskaņā ar apsūdzību noticis 2022. gada 24. jūnijā ap plkst. 13.10, pierādīts ar /pers. C/ iesnieguma protokolā un nopratināšanas protokolā fiksētajām ziņam par to, ka ejot uz mājām, viņai pretī iznācis /pers. B/, sākusi skriet prom, bet apsūdzētais tuvojies un tad viņa esot iepūtusi sejā /pers. B/ asaru gāzi no baloniņa, kurš bijis līdzi. /pers. B/ baloniņu viņai no rokām izrāvis un pūtis pretī, esot viņu raustījis no kā ticis saskrāpēts vaigs. Kad sākusi skaļi kliegt, /pers. B/ viņu palaidis vaļā un aizgājis. Vērsusies arī slimnīcas uzņemšanas nodaļā sakarā ar saskrāpēto vaigu (2. sējuma 184., 185., 189., 191., 194. lapa).

Tiesa atzīst, ka tādējādi ir pierādīts /pers. B/ vainīgums noziedzīga nodarījuma izdarīšanā par kuru paredzēta krimināLartbildība pēc Krimināllikuma 168.[1] panta, kas izdarīts 2022. gada 24. jūnijā plkst. 13.10 /adrese I/, ar ko ļaunprātīgi pārkāpts ar tiesas lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteiktais ierobežojums – aizliegums satiktiesa ar /pers. C/ un uzturēt ar viņu fizisku vai vizuālu saskari.

[23] Apsūdzētā vainīgums lēmumā par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteiktā aizlieguma – satikties un uzturēt ar /pers. C/ vizuālu vai fizisku saskari –ļaunprātīgā pārkāpšanā, kas saskaņā ar apsūdzību noticis 2022. gada 25. jūnijā ap plkst. 11.20 un plkst. 11.30, pierādīts ar /pers. C/ iesnieguma protokolā un nopratināšanas protokolā fiksētajām ziņām par to, ka 2022. gada 25. jūnijā kopā ar mammu un abiem dēliem devušies no /adrese K/ lielveikala "/Nosaukums J/" virzienā, kad pamanījusi, ka pretī brauc /pers. B/, kurš no automašīnas saucis pie sevis dēlu /pers. D/. Redzējusi, ka viņš apgriežas un atkal brauc viņu virzienā, braucis līdzās, novietojis automašīnu netālu no veikala "/Nosaukums J/". Tad nolēmušas doties nevis uz

veikalu "/Nosaukums J/", bet uz veikalu "/Nosaukums E/" un kad pārgājušas pāri ielai, redzējusi, ka /pers. B/ kājām nāk uz viņu pusi, bet saprotot, ka viņa neiet uz veikalu "/Nosaukums J/", iesēdies automašīnā un braucis uz veikala "/Nosaukums E/" stāvlaukumu, ienācis priekštelpā, kur atradusies viņa ar bērniem un māti, pēc tam sekojis veikalā, jo devušās pie apsarga. Kad iesaistījies apsargs un viņa teikusi, ka /pers. B/ nedrīkst tuvoties, /pers. B/ esot devies prom, pirms tam esot arī izsaukusi policiju (2. sējuma 175., 176. - 177. lapa).

[23.1] Minēto liecību apstiprina arī /pers. C/ ar telefonu veiktais videoieraksts (2. sējuma 178., 179. lapa).

Tiesa atzīst, ka tādējādi ir pierādīts /pers. B/ vainīgums noziedzīga nodarījuma izdarīšanā par kuru paredzēta krimināLartbildība pēc Krimināllikuma 168.[1] panta, kas izdarīts 2022. gada 25. jūnijā plkst. 11.20 /adrese D/ netālu no autobusu pieturas "/Nosaukums D/" un ticis turpināts pie veikala "/Nosaukums E/", ar ko ļaunprātīgi pārkāpts ar tiesas lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteiktais ierobežojums – aizliegums satiktiesa ar /pers. C/ un uzturēt ar viņu fizisku vai vizuālu saskari.

Ar šādām savām darbībām /pers. B/ izdarījis astoņus noziedzīgus nodarījumus par kuriem paredzēta krimināLatbildība pēc Krimināllikuma 168.[1] panta.

[24] Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 124. panta otrajai daļai kriminālprocesā jāpierāda noziedzīgā nodarījuma sastāva esamība vai neesamība.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 127. panta otro un trešo daļu kriminālprocesā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 128. panta otro un trešo daļu to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā, un nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstākas ticamības pakāpe nekā pārējiem pierādījumiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 129. pantu pierādījumi ir attiecināmi uz konkrēto kriminālprocesu, ja ziņas par faktiem tieši vai netieši apstiprina kriminālprocesā pierādāmo apstākļu esamību vai neesamību, kā arī citu pierādījumu ticamību vai neticamību, izmantošanas iespējamību vai neiespējamību.

Krimināllikuma 168.[1] pants paredz krimināLatbildību par ļaunprātīgu nolēmuma par aizsardzību pret vardarbību nepildīšanu. Konkrētajā pantā ietvertais kriminālpārkāpums apdraud personas neaizskaramības intereses, tiesības būt pasargātai no jebkāda veida vardarbības no savstarpēji saistītu personu puses. Objektīvā puse izpaužas kā bezdarbība- nolēmuma par aizsardzību pret vardarbību ļaunprātīga nepildīšana. Noziedzīgā nodarījuma subjekts ir persona, kurai ar tiesas nolēmumu noteikts viens vai vairāki pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi. No subjektīvās puses tas ir tīšs nodarījums, ko raksturo tiešs nodoms. Vainīgais apzinās savas bezdarbības kaitīgumu un to apzināti pieļauj.

Noziedzīgais nodarījums ir ar formālu raksturu un nekādas sekas nav nepieciešamas, lai iestātos krimināLatbildība.

Norādīto noziedzīgo nodarījumu var izdarīt ar aktīvām darbībām, kuras vērstas uz tiesas nolēmumā par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteikto ierobežojumu pārkāpšana un šo noziedzīgo nodarījumu var izdarīt tikai speciālais subjekts, proti, 14 gadu vecumu sasniegusi pieskaitāma persona, kurai ar tiesas nolēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteikti konkrēti ierobežojumi.

Savukārt šī noziedzīgā nodarījuma subjektīvo pusi raksturo tas, ka to var izdarīt tikai ar tiešu nodomu, - vainīgajam zināms, ka ir spēkā stājies tiesas nolēmums un viņš ļaunprātīgi nevēlas ievērot tajā noteiktos ierobežojumus, apzinās savas darbības un ļaunprātīgi vēlas konkrēti rīkoties.

Apsūdzētais /pers. B/ ir inkriminēto noziedzīgo nodarījumu subjekts – persona, uz kuru attiecināmi apsūdzībā norādītie civillietā noteiktie ierobežojumi.

Konkrētā noziedzīgā nodarījuma objekts ir ar tiesas nolēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību aizsargātās personas likumīgās intereses un tiesības. Vienlaikus nodarījums apdraud arī jurisdikcijas intereses, jo Krimināllikuma 168.[1] pantā atbildība paredzēta par tiesas nolēmuma nepildīšanu, kas ir šī noziedzīgā nodarījuma papildus tiešais objekts (sk. *U. Krastiņš., V. Liholaja. Krimināllikuma komentāri. Otrā daļa.- Rīga: Tiesu namu aģentūra,2016, 447.-449.lpp., Zemgales apgabaltiesas 2016. gada 5. janvāra spriedumu krimināllietā Nr. 11370008815 un Nolēmuma par pagaidu aizsardzību pret vardarbību nepildīšana. Dr.jur. A. Judins, Jurista vārds, oktobris 2015/Nr. 41 (893)*).

Konkrētā noziedzīgā nodarījuma sastāvs ir formāls, un nodarījums ir pabeigts ar tiesas nolēmumā minēto aizliegumu ļaunprātīgas pārkāpšanas brīdi.

Noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 168.[1] panta iekļauts Krimināllikuma XVII nodaļā (Noziedzīgi nodarījumi pret ģimeni un nepilngadīgajiem), līdz ar to Jurisdikcijas intereses ir vērtējamas kā papildus tiešais objekts.

Saskaņā ar Krimināllikuma 168.[1] pantā noteikto, krimināLatbildība iestājas tikai par ļaunprātīgu tiesas nolēmuma nepildīšanu. Jēdziens "ļaunprātīgs" ir saistīts gan ar noziedzīga nodarījuma objektīvo, gan arī ar subjektīvo pusi. Secinājums par ļaunprātības, kā noziedzīga nodarījuma pazīmes, esamību ir izdarāms ņemot vērā konkrētā noziedzīga nodarījuma ārējo izpausmi(svarīgi ir ne tikai tas, ka kāds aizliegums tiek pārkāpts, bet arī tas, kā tas tiek izdarīts), pārkāpuma izdarīšanas ilgumu (uz ļaunprātību norāda nodarījuma ilgstoša vai vairākkārtēja izdarīšana), likumpārkāpēja rīcības mērķtiecību (likumpārkāpējs ne tikai tīši veic kādu darbību, bet rīkojas nolūkā pārkāpt aizliegumu; likumpārkāpējs skaidri apzinās, ka viņa rīcība ir nepieļaujama un ir aizliegta ar tiesas nolēmumu, tomēr par spīti tam izdara pārkāpumu) (*Dr.iur. A.Judina raksts "No lēmuma par pagaidu aizsardzību pret vardarbību nepildīšana", Jurista vārds 20.10.2015./Nr.41*).

Atbilstoši juridisko terminu vārdnīcā sniegtai definīcijai - ļaunprātība raksturo personas apzinātu bīstamu darbību, ar kuru tiek nodarīts kaitējums kādas citas personas ar likumu aizsargātām interesēm (*Juridisko terminu vārdnīca, Kamene, Rīga, 2002.g.*).

Atbilstoši minētajam, izlemjot par personas vainu, jāvērtē ne tikai tas, kādi aizliegumi ir pārkāpti, bet arī tas, kā tas tiek izdarīts- vispārējā rīcības situācija, rīcības motīvi, konkrēto darbību veids un raksturs (sk. *Zemgales apgabaltiesas 2021. gada 8. februāra spriedums lietā Nr. 12220000517 un Latvijas Republikas Senāta 2021. gada 25. maija lēmums lietā Nr. 12220000517, SKK- 333/2021; Latvijas Republikas Senāta 2022. gada 30. novembra lēmums lietā SKK-162/2022*).

Tiesai nerodas šaubas par to, ka apsūdzētais inkriminētos noziedzīgos nodarījumus izdarījis tīši, nolūkā pārkāpt noteiktos aizliegumus, skaidri apzinoties, ka šāda rīcība ir nepieļaujama, jo apsūdzētais personīgi iepazīstināts ar tiesas lēmumu, kurā izskaidrotas arī noteikto ierobežojumu neievērošanas tiesiskās sekas.

Turklāt lietā netiek konstatēti tādi apstākļi, kas apsūdzēto varēja provocēt neievērot tiesas lēmumu, līdz ar ko secināms, ka /pers. B/ saprata un apzinājās savu darbību raksturu un ļaunprātīgi ignorēja ar tiesas lēmumu noteiktos aizliegumus.

Uz ļaunprātību norāda arī konkrētas /pers. B/ darbības, kuras apsūdzētais sistemātiski veicis pretēji tiesas lēmumā noteiktajiem ierobežojumiem un aizliegumiem: cietušās /pers. C/ izsekošana, tuvošanās viņai un viņas mājoklim, fiziska un verbāla aizskaršana, mēģinājumi iesaistīt sarunā.

Tiesa atzīst, ka /pers. B/ darbības katrā no inkriminētajiem noziedzīgajiem nosarījumiem pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 168.[1] panta.

[25] Nosakot sodu /pers. B/ tiesa ņem vērā soda noteikšanas vispārīgos principus. Izvēloties soda veidu tiesa ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību.

Soda mērķis saskaņā ar Krimināllikuma 35. panta otro daļu ir: aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumu un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[25.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 7. pantu, kas nosaka noziedzīgo nodarījumu klasifikāciju, apsūdzētais /pers. B/ izdarījis astoņus kriminālpārkāpumus, par kuriem atbildība paredzēta Krimināllikuma 168.[1] pantā (likuma redakcijā līdz 2023. gada 14. jūlijam).

Noziedzīgie nodarījumi apdraud personas neaizskaramību, tiesību būt pasargātam no jebkāda veida vardarbības no savstarpēji saistītu personu puses aizskāruma (*Krimināllikuma komentāri, Otrā daļa (IX-XVII nodaļa). U.Krastiņš, V.Liholaja- Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2018. 486.-489. lp.*).

Apsūdzētais /pers. B/ apzināti nav pildījis civillietā noteiktos ierobežojumus, kas kopumā viņa rīcību raksturo kā cinisku, vērstu uz savu personīgo iegribu stādīšanu augstāk par citu personu ar likumu aizsargātajām interesēm.

[25.2] Lietā nav ziņu, ka apsūdzētais būtu sastāvējis SIA "/Nosaukums K/" psihiskās aprūpes reģistrā, kā arī Nacionālā veselības dienesta reģistrā.

[25.3] Kopš 2020. gada 23. marta /pers. B/ ir anulēta deklarētā dzīvesvieta, 2022. gada 7. jūnijā patvaļīgi (tā izriet no /pers. C/ liecības) piedeklarējies /pers. C/ dzīvesvietā /adrese A/ (3. sējuma 1. lapa).

[25.4] Lietai pievienota informācija par /pers. B/ izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem un ziņas par kriminālprocesiem, no kā secināms, ka apsūdzētais uzskatāms par nesodītu, jo divas sodāmības ir dzēstas (3. sējuma 3. - 5. lapa).

[25.5] No Valsts ieņēmumu dienesta informācijas (3. sējuma 5. lapa) redzams, ka /pers. B/ pēdējo reizi bijis nodarbināts SIA "/Nosaukums L/" 2021. gada augusta mēnesī.

[25.6] Lietā nav ziņu, ka apsūdzētais nevar izciest sodu brīvības atņemšanas vietā.

[27] Nosakot soda mēru, tiesai jāņem vērā atbildību mīkstinošie un atbildību pastiprinošie apstākļi.

Tiesa nesaskata ne apsūdzētā atbildību mīkstinošus, ne atbildību pastiprinošus apstākļus.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka par katru no izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem /pers. B/ nosakāms sods īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā.

[27.1] Nosakot galīgo sodu, saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu, piespriestie sodi saskaitāmi daļēji.

[27.2] Piemērojami arī Krimināllikuma 52. panta ceturtās daļas nosacījumi un izciestajā sodā ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no 2022. gada 27. aprīļa plkst. 9.10 līdz 28. aprīļa plkst.13.45, nosakot, ka izciestas divas brīvības atņemšana sdienas, kā arī ieskaitāms apcietinājumā pavadītais laiks no 2022. gada 20. jūlija līdz 2022. gada 5. augustam.

[28] /pers. B/ piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – grozāms uz apcietinājumu.

Kriminālprocesa likuma 271. panta pirmā daļa noteic, ka apcietinājumu likumā paredzētos gadījumos var piemērot [..] apsūdzētajam pirms galīgā nolēmuma spēkā stāšanās konkrētajā kriminālprocesā, ja apcietinšānai ir pamats.

Kriminālprocesa likuma 272. panta pirmā daļa noteic, ka apcietinājumu var piemērot tikai tad, ja kriminālprocesā iegūtās konkrētās ziņas par rada pamatotas aizdomas, ka cita drošība slīdzekļa piemērošana nevar nodrošinbāt, ka persona neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, [..] neizvairīsies no sprieduma izpildīšanas.

Ievērojot izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un sabiedrisko bīstamību, lai arī likumdevējs uz noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīdi Krimināllikuma 168.[1] pantu klasificējis kā kriminālpārkāpumu, tomēr paredzot arī brīvības atņemšanas (īslaicīgas) sodu, tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā pastāvot pamatotām aizdomām par to, ka /pers. B/ var izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus, kā arī ņemot vērā to, ka apsūdzētais jau ir izvairījies no piedalīšanās tiesas sēdē, tad ir pamats uzskatīt, ka /pers. B/ izvairīsies arī no soda izciešanas, līdz ar ko turpmāk kā drošības līdzeklis /pers. B/ piemērojams apcietinājums, kurš izpildāms nekavējoties.

Soda izciešanas termiņš skaitāms no /pers. B/ aizturēšanas dienas.

[29] Cietusī/pers. C/, pabeidzot pirmstiesas izmeklēšanu, lietā pieteikusi morālā kaitējuma kompensāciju 2000 *euro* apmērā (2. sējuma 191. - 192. lapa), kuru tiesas sēdē uzturēja viņas tiesību pārņēmēja /pers. K/, jo /pers. C/ mirusi /miršanas datums/(miršanas apliecība /numurs/).

/pers. K/ tiesas sēdē paskaidroja, ka pēc /pers. C/ noslepkavošanas vienīgie tuvinieki palikuši viņas māte, kurai no pārdzīvotā pasliktinājies psihiskās veselības stāvoklis, palikuši dēls /pers. D/, kuram ir seši gadi un dēls /pers. E/, kuram ir 15 gadi. Abi bērni atrodas viņas aprūpē, ar bāriņtiesas lēmumu ir iecelta par /pers. D/ aizbildni, bet /pers. E/ bioloģiskais tēvs esot viņai izsniedzis ģenerālpilnvaru attiecībā uz /pers. E/ interešu pārstāvniecību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 22. pantu, personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, tiek garantētas procesuālās iespējas materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350. panta pirmo daļu, kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgo nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Savukārt minētā panta otrā daļa noteic, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā labprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Civillikuma 1635. panta otrā daļa noteic, ka ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Savukārt panta trešā daļa noteic, ka ja šā panta otrajā daļā minētā neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

Kriminālprocesa likuma 352. panta pirmā daļa noteic, ka tiesa kompensācijas apmēru nosaka, [..] ņemot vērā: 1) radīto mantisko kaitējumu apmēru, 2) noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, 3) nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspējas zudumu, 4) morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu, 5) psihiskās traumas.

Tādējādi, ievērojot to, ka noziedzīgais nodarījums pret cietušo /pers. C/ izpaudies gan kā noziedzīgs nodarījums pret sev tuviem cilvēkiem – bijušo ģimeni, nepilngadīgo bērnu, gan pret cietušās godu un cieņu, – rupji un nicinoši aizskarot viņu citu, svešu personu klātbūtnē, tad kompensācijas pieteikums apmierināms pilnībā.

Tiesa, nosakot morālās kompensācijas apmēru, vadās arī no tiesu praksē paustajām atziņām, kuras pieejamas Latvijas Republikas Augstākā tiesa "Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā" (*www.at.gov.lv. sadaļā judikatūra*), kur atzīts, ka izlemjot jautājumu par morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, tiesai jāvadās no cilvēktiesību un krimināprocesa principiem, kā arī no tiesu prakses citos, jo sevišķi salīdzināmos gadījumos, kas veido vienveidīgu tiesu praksi. Salīdzināmos apstākļos kompensācijai jābūt līdzīgai.

Tāpat atbilstoši judikatūrā paustajām atziņām tiesai jāvērtē nosakāmās kompensācijas apmērs arī vadoties no samērīguma un taisnīguma principiem.

Ievērojot visus minētos apsvērumus, tiesa atzīst, ka no /pers. B/ cietušās labā piedzenama morālā kaitējuma kompensācija 2000 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 528. panta pirmās daļas 9. punkta nosacījumiem apsūdzētajam nosakāms termiņš kompensācijas labprātīgai atlīdzināšanai – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas un pienākums iesniegt tiesai dokumentus par kompensācijas atlīdzināšanu.

[30] Atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem Nr. 1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 1. un 4. punktu lietā radušies

procesuālie izdevumi par aizstāvja Z. Broka veikto darbu pēc norīkojuma kopumā 250 *euro* apmērā (3. sējuma 65., 93., 100., 128. lapa) un par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu cietušajai 100 *euro* apmērā (3. sējuma 126., 127. lapa).

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. panta pirmo daļu procesuālie izdevumi valsts labā piedzenami no notiesātā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 464. panta nosacījumiem, skatot lietu bez apsūdzētā piedalīšanās, aizstāvja piedalīšanās ir obligāta, taču atbilstoši Kriminālprocesa likuma 85.pantā noteiktajam, gadījumos, kad lieta tiek izskatīta bez apsūdzētā piedalīšanās, nav paredzēta personas atbrīvošana no samaksas par aizstāvja palīdzību.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 464. panta pirmo daļu, 500., 511., 512., 520., 523. panta 1.[1] daļu, 527. - 529. pantu tiesa

nosprieda

atzīt /pers. B/ par vainīgu Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā laika posmā no 2022. gada 18. februāra līdz 2022. gada 23. februārim un sodīt viņu arīslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi.

Atzīt /pers. B/ par vainīgu Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā 2022. gada 1. martā un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi.

Atzīt /pers. B/ par vainīgu Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā 2022. gada 15. martā un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi.

Atzīt /pers. B/ par vainīgu Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā 2022. gada 29. martā un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi.

Atzīt /pers. B/ par vainīgu Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā 2022. gada 30. martā un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi.

Atzīt /pers. B/ par vainīgu Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā 2022. gada 27. aprīlī un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi.

Atzīt /pers. B/ par vainīgu Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā 2022. gada 24. jūnijā un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi.

Atzīt /pers. B/ par vainīgu Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā 2022. gada 25. jūnijā un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu galīgo sodu /pers. B/ pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, piespriestos sodus daļēji saskaitot, noteikt brīvības atņemšanu uz četriem mēnešiem piecpadsmit dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu izciestajā sodā ieskaitīt /pers. B/ aizturēšanā pavadīto laiku no 2022. gada 27. aprīļa plkst. 9.10 līdz 2022. gada 28. aprīļa plkst. 13.45, nosakot, ka izciestas divas brīvības atņemšanas dienas, kā arī apcietinājumā pavadīto laiku no 2022. gada 20. jūlija līdz 2022. gada 5. augustam.

/pers. B/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – grozīt uz apcietinājumu.

Soda izciešanas sākumu /pers. B/ skaitīt no aizturēšanas dienas.

Piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. K/ morālā kaitējuma kompensāciju 2000 *euro*.

Piedzīt no /pers. B/ par labu valstij ar zvērināta advokāta Z. Broka piedalīšanos kriminālprocesā pēc norīkojuma saistītos procesuālos izdevumus 250 *euro* un par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu cietušajam 100 *euro.*

Noteikt /pers. B/ termiņu kaitējuma kompensācijas un procesuālo izdevumu labprātīgai atlīdzināšanai – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas – un pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Rakstveida pierādījumus – četrus DVD-R diskus ar videoierakstiem – glabāt krimināllietas materiālos.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 10 dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas, sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams tiesas kancelejā 2023. gada 8. septembrī.

Tiesnese L. Bārbale